

על הדגל הלאומי

העמדות הסוריות, שחלשו עליהם מגבוה. מול הרמה הסורית, כבושה עלידי חיילי קבוצה של חברי קיבוץ צפוני, עבורם נסחיים השבוע סיוס של תשע-עשרה שנה: הסיס של

צה"ל — הם מחייכים למראה הספר שהחילום הסורים הנמלטים השאירו מאחוריהם. על עטיפתו מצויירים חיילים סורים ברובים מכודנים, דורכים על הדגל הישראלי, וגם הודפים את הישראלים לתוך הים. עוד לפני שבוע זה היה איום. כיום זהו מקור לשעשוע.

הייתי הולך לים. אחרי הים הייתי הולך ל- יפו, ובערב הייתי הולך לקולנוע בתל אביב. הוא שחין מצויין, והדבר הראשון שהוא שואל את בן שיחו זה: "אתה יודע לשחות?" אחר כך הוא מוכן לנהל שיחה ארוכה על ענייניים ובריכות.

מה דעתו על המלחמה? "אני רוצה שלום," הוא אומר, "מי צריך מלחמות? אני רוצה שיתנו לי ללכת לשחות כל יום. הייתי רוצה שיתנו לי ללכת לשחות בים התיכון, ושלכם, יתנו לשחות בים המלח. למה לא? מי שיועד לשחות — מגיע לו ל- שחות בכל מקום, לא?"

★ ★ ★

הבחירות

ב **חברון כמעט כל האנשים הנערים ו- הילדים מדברים אנגלית.** גם יוסוף עמר, (המשך בעמוד 18)

ובאו בהמוניהם. הם פשוט היו בטוחים שאני משלהם."

★ ★ ★

פעם ברחנו

הנה. לאן

נברח עכשיו?

כ **שהחילום הישראלים באו הנה,** מספר תעין דאגאני, פליט מבית-לחם, "אני עמדתי בכיכר. לא זזתי. הם שאלו או- תי למה לא ברחנו. ואני אמרתי להם: פעם אחת ברחנו — ובאנו הנה. לאן נברח עכשיו?"

לפני מלחמת השיחרור הוא גר בבית- דאגאני. זה היה לפני שקראו לה בית-דגון. "היו חיים טובים שם" הוא מספר, "כל יום

לאות הערכה, את הפגנו, אותו פנו שהתפוצץ לידה.

★ ★ ★

מלך-הכרמל

תופס

שבויים

ד **ג'יף הראשון שנכנס ללטרון היה** הג'יף המערפף. פגשתי אותו ואת הנהג שלו בדרך לעיר. הוא שבה המון שבויים: "ישבתי בג'יף כמו מלך," מספר הנהג לוי אליהו, המכונה בחייו האזרחיים מלך ה- כרמל, "כשהייתי רואה מרחוק ערבי, הייתי מתחיל לצעוק לו בערבית, קראתי להתקרב אלי ובירכתני אותם. "והם באמת יצאו מהמקומות שם התחבאו,

הבוזזים

שניסו לקחת מהכפרים הנטושים שלל. אנשים אלה צבויים לפי החוק למאסר-עולם. תוצאה נוספת — בתמונה למטה משמאל.

רחבות, ונברשות גדולות, אך פשוטות. חוץ מהדרי שינה יש שם סלון לאורחים, חדר אוכל חדר עבודה. ארמון הקיץ של המלך חוסין, נראה כמו בית עשירים רגיל ביותר. בתל אביב יש עשרות בתים ש- נראים הרבה יותר מלכותיים.

★ ★ ★

פגז

עבור

הזמרת

ד **אמיני יום יבוא,** טוב יהיה, מבי- אשיח לך. לחבק איתך אבוא והכל אשיח לך." יפה ירקוני אצל חיילי צה"ל היא התחילה את השיר עם מיקרופון ביד, ברחבה מלאה חיילים, וסיימה אותו ב- תוך חפירה.

לאחר הבית הראשון נשמעה האזעקה. כולם ירדו לחפירות. הפגזים שרקו מסביב. החיילים התמקמו בתוך החפירה, ויפה המשיכה בבית השני.

החיילים הצטרפו אליה. חייל, שישב ממש על ידה, נפצע. לקחו אותו מיד באלונקה. יפה המשיכה בבית השלישי. כשסיימה את השיר נתנו לה החיילים,

ילד בין מוקשים

זהו תצלום של אסון. אסון מיותר לגמרי שאירע בשולי- המלחמה: קבוצות ילדים התגנבו לכפר הכבוש, ולמרות אזהרות

הצבא והמשטרה חיפשו שלל. אחד הילדים, שהצליח לחמוק מעיני השוטרים, ולחטוף חפצים חסרי ערך, ניסה לחמוק אתם דרך השדה. בתמונה — כמה דקות אחרי כן. הוא עלה על מוקש. רגלו נקטעה.